

Helse- og omsorgsdepartementet
Vakt-covid19 @hod.dep.no
Postboks 8011 Dep
0030 OSLO

Deres ref.:
Vår ref.: 20/36323-3
Saksbehandler: Jon Hilmar Iversen
Dato: 15.09.2020
Kl. 09:50

Svar på oppdrag 167 – Spørsmål i forbindelse med forbud mot private samlinger – rundskriv

Vedlagt finnes Svar på oppdrag 167 – spørsmål i forbindelse med forbud mot private samlinger – rundskriv.

Vennlig hilsen

Helen Brandstorp e.f.
divisjonsdirektør

Wenche Dahl Eide
avdelingsdirektør

Dokumentet er godkjent elektronisk

Kopi:
FOLKEHELSEINSTITUTTET, Utbrudd @fhi.no

Svar på covid-19 oppdrag 167 – spørsmål i forbindelse med forbud mot private samlinger – rundskriv

Det vises til oppdrag 167 fra Helse- og omsorgsdepartementet, som lyder:

Vi viser til direktoratets svar på oppdrag 147 av 25. august 2020 om forskriftsregulering av forbud mot private samlinger.

Direktoratet skriver følgende:

"Forutsatt at departementet støtter ønsker en regulering som går i denne retningen, vil vi trenge noe mer tid til å vurdere det konkrete innholdet i bestemmelsen. Det bør da også ses på hvordan en antallsbegrensning ved private sammenkomster eventuelt gjennomføres ved private samlinger i det offentlige rom".

HOD ber om

- 1. Vurdering av det konkrete innholdet i bestemmelsen i forbindelse med at departementet nå skal utarbeide et rundskriv til kommunene om utforming av lokale forskrifter om slike forbud.*
- 2. Tilbakemelding på direktoratets vurdering av de spørsmålene som vi foreløpig har identifisert i punkt 1 nedenfor.*
- 3. Innspill og merknader til tidlige tekstutkast i punktene 2 og 3 nedenfor.*

I tillegg til ovennevnte stiller departementet en rekke tilleggsspørsmål som fremgår nedenfor.

Vi viser videre til gjensidig oppklarende telefonsamtale med departementet under arbeidet med oppdraget.

Gjennomgangen er foretatt i samarbeid med Folkehelseinstituttet.

Oppdragets nr. 1 og 2 er besvart samlet under pkt. 1 nedenfor. Innspill til tekstutkast rundskriv er gitt under pkt. 2.

1 Avklaringsbehov og vurderinger med utgangspunkt i direktoratets tidligere leveranser

I leveranse av 14. august foreslo Helsedirektoratet og Folkehelseinstituttet utkast til ny bestemmelse om forbud mot private sammenkomster. Bestemmelsen lød slik:

Paragraf X. Forbud mot private sammenkomster for mer enn 20 personer

Det er ikke tillatt med private sammenkomster som samler flere enn 20 personer. Forbudet gjelder alle private sammenkomster både innendørs og utendørs, og som ikke omfattes av § 13.

Bestemmelsen var basert på den [anbefalingen](#) Hdir har gitt om begrensninger på antall personer som kan samles i grupper, jf. covid-19-forskriften § 4, og en slik forskriftsfesting enten nasjonalt eller lokalt vil innebære at gjeldende anbefaling blir et forbud.

Departementet ber om en nærmere vurdering av forslaget om å forby private sammenkomster med flere enn 20 personer. Nedenfor gjør vi derfor en kort vurdering av forslaget av den 14.8, men vi vil innledningsvis vise til direktoratets leveranse av 25.8 som foreslo en alternativ løsning. (svar på oppdrag 147).

Nedenfor (punkt 1.1 og 1.2) gir vi derfor en kort og presiserende oppsummering av hva som ligger i forslagene av hhv. 14/8 og 25/8. Deretter besvarer vi departementets spørsmål (punkt 1.3). Innspill til utkast til rundskriv gis i punkt 2.

1.1 Forslag av 14/8 – oppsummering

I notatet som ble oversendt Helse- og omsorgsdepartementet den 14/8 ble det foreslått en ny bestemmelse i covid-19-forskriften. Formålet med bestemmelsen var å forskriftsfeste et forbud mot private sammenkomster for flere enn 20 personer. Intensjonen var å redusere smittespredning ved større private sammenkomster som ikke falt innunder covid-19-forskriften § 13. Manglende etterlevelse av gjeldende anbefaling om ikke å samle flere enn 20 personer ble i økende grad registrert i enkelte deler av befolkningen, og politidirektoratet hadde bedt om etablering av et slikt forbud slik at politiet kunne gripe inn ved behov.

1.2 Forslag av 25/8 (svar på oppdrag 147) – oppsummering/intensjon

Forslaget av 25/8 var ment som et foretrukket alternativ til bestemmelsen som ble foreslått den 14/8. Som nevnt innledningsvis mener vi det er mer hensiktsmessig å endre covid-19-forskriften § 13 til å omfatte både private og offentlige sammenkomster/arrangementer med flere enn 20 personer (evt. et lavere antall) og inntil 200 personer.

Smittefaren øker jo flere mennesker som er samlet, og formålet med forslaget er å sikre gode smittevernfarende tiltak i flest mulig situasjoner der mange personer samles. Smittevernfarende kan det ikke skilles mellom risiko for smitte avhengig av om et lokale er privat, leid eller lånt ut, og smittefaren ved å samle mennesker er like stor i private hjem som på offentlig sted. Ved en regulering som foreslått vil kravene som stilles til gjennomføring og smittevern i § 13 bli gjeldende for alle som samler et større antall mennesker, uavhengig av om dette skjer på offentlig eller privat sted.

En slik regulering vil åpne for at arrangementer/sammenkomster for flere enn 20 personer kan avholdes i private hjem dersom kravene i covid-19-forskriften § 13 overholdes. Vi har sett flere eksempler på at bestemmelsen i § 13 om at arrangementer må avholdes på "offentlig sted", herunder i lokaler som er leid eller lånt ut, har hatt en uheldig negativ effekt for enkelte private som ville hatt anledning til å overholde kravene som stilles i bestemmelsen i eller i tilknytning til sitt private hjem.

Vi ba i oppdrag 147 om noe mer tid til å vurdere hvordan en eventuelt revidert § 13 konkret skulle utformes, og presiserte at forslaget bare kan gjennomføres ved at det fastsettes en nedre grense for hvor mange personer som kan være til stede for at kravene i § 13 skal få anvendelse. Det ble i oppdrag 147 angitt en nedre grense på eksempelvis 20 personer. Det maksimale antallet på 200 skulle opprettholdes.

1.3 Svar på konkrete spørsmål fra departementet (svarene er markert med gult)

HOD: Vi forstår dette (forslaget av 14/8, vår anmerkning) slik at direktoratet den gang foreslo at private sammenkomster med flere enn 20 personer, både innendørs og utendørs, skal være forbudt i de tilfellene det private arrangementet ikke reguleres av forskriften § 13.

Helsedirektoratet og Folkehelseinstituttet: Det er riktig forstått.

HOD: Vi forstår avgrensningen mot § 13 slik at forbudet vil gjelde private sammenkomster (som må defineres) og som avholdes primært i private hjem (ikke offentlig sted eller leide eller lånte lokaler).

Helsedirektoratet og Folkehelseinstituttet: Formålet var å regulere private sammenkomster primært i private hjem, men også private sammenkomster eksempelvis i parker, utendørs arealer der allmennheten har tilgang, uten at disse arealene er leid eller lånt ut.

HOD: Forskriften § 13 gjelder ikke i private hjem. Eksempler på dette er sammenkomster og fest hjemme med venner, familie og bekjente. Bestemmelsen vil imidlertid etter sin ordlyd gjelde private hjem dersom det er leid eller lånt ut.

Helsedirektoratet og Folkehelseinstituttet: At § 13 ikke gjelder i private hjem vil etter vår vurdering gjelde selv om det private hjemmet for anledningen er leid eller lånt ut. Årsaken til dette er at bestemmelsen regulerer arrangementer som gjennomføres på "offentlig sted".

HOD: Ettersom § 13 ikke gjelder i private hjem, er konsekvensen av avgrensningen mot § 13 i direktoratets forslag 14/8 at det vil være et absolutt forbud private sammenkomster i private hjem med mer enn 20 personer, selv om det gjennomføres slik det kreves i forskriften § 13.

Helsedirektoratet og Folkehelseinstituttet: Dette er riktig forstått. Forslaget av 14/8 var ment å innebære et absolutt forbud mot å arrangere sammenkomster i egne private hjem og enkelte andre steder med mer enn 20 personer.

HOD: En annen konsekvens er at kravene til gjennomføring i forskriften § 13 ikke vil gjelde for private arrangementer i private hjem med 20 eller færre personer.

Helsedirektoratet og Folkehelseinstituttet: Dette samsvarer med vår intensjon i notatet som ble sendt den 14/8. Dersom en slik løsning skulle bli valgt, vil bare de alminnelige smittevernradene gjelde for sammenkomster i private hjem med 20 eller færre personer.

Videre vil alle private arrangementer med opptil 200 personer kunne gjennomføres på offentlig sted, dersom de oppfyller kravene i forskriften § 13.

Helsedirektoratet og Folkehelseinstituttet: Dette er i tråd med vår forståelse; vi ser vi ikke noen unntak fra dette utgangspunktet. Private arrangementer ville kunne gjennomføres på offentlig sted dersom de oppfyller kravene i § 13, slik det også er i dag.

HOD: Vi forstår det slik at direktoratet med dette forslaget ikke mener at et forbud bør omfatte tilfeldige samlinger av mer enn 20 personer på samme sted utendørs og innendørs, for eksempel at folk samles på strender, i parker, i offentlige rom etc. uten at noen har tatt initiativ til at de skal samles. Med andre ord er begrepene sammenkomster og arrangementer synonymt.

Helsedirektoratet og Folkehelseinstituttet: I likhet med departementet ser vi at bruken begrepene *arrangementer* og *sammenkomster* var noe upresis i notatet av 14/8. Intensjonen var å etablere et tydelig skille mellom *private sammenkomster* og *arrangementer*, ved bare å benytte begrepet *sammenkomster* om avtalte private sammenkomster som ikke faller inn under § 13.

HOD: Vi legger til grunn at forskriften § 13 forutsetter at et arrangement har en eller flere arrangører og gjør disse ansvarlige for at arrangementet gjennomføres i tråd med forskriftens krav. Det vil derfor alltid være en ansvarlig arrangør for et arrangement. Hvordan vil direktoratet definere privat sammenkomst, sammenlignet med andre typer arrangementer?

Helsedirektoratet og Folkehelseinstituttet: Avgrensingen av "private sammenkomster" skjer delvis negativt ved at slike sammenkomster ikke faller inn under arrangementsbestemmelsen i § 13.

Videre er en privat sammenkomst gjerne et avtalt og mer eller mindre planlagt samvær med andre, typisk i private hjem.

Private sammenkomst vurderes også å omfatte avtalte og til en viss grad planlagte sammenkomster på offentlig sted der venner og kjente eksempelvis samler seg i grupper i en park eller lignende steder som ikke er leid eller lånt ut for anledningen.

Felles for de private sammenkomstene er altså at de ikke omfattes av kravene i § 13, og at anbefalingen om maksimalt 20 personer gjelder.

Det kan tenkes å være noe mer krevende å etablere hvem som er *ansvarlig arrangør* dersom private sammenkomster skal reguleres på linje med arrangementer i covid-19-forskriften § 13, særlig i tilfeller der personer samles i private grupper på et offentlig utendørs sted, da denne typen sammenkomster gjerne vil ha en mindre grad av planmessighet enn avtalte sammenkomster innendørs. Ved en eventuell nasjonal regulering kan det derfor vurderes å avgrense mot denne typen sammenkomster. Dette er spørsmål vi vil kunne komme tilbake til dersom det blir aktuelt med en nasjonal regulering av det som i dag er "private arrangementer".

HOD: I direktoratets vurdering av 14. august står blant annet følgende, som kan gi ulike assosiasjoner til hva som menes med privat sammenkomst:

"Likeså er det nå viktig å verne om kommunenes smitteoppsporingskapasitet gjennom å innføre et forskriftsfestet maksimumsantall på 20 personer på arrangementer i privat regi.

[...]

Videre vises til at de fleste vil kunne gjennomføre uformelle sammenkomster med nære venner, eller nær familie, innenfor en maksimalt antall på 20 personer. Tiltaket vurderes etter dette heller ikke å være i strid med EMK art. 8 om rett til privatliv og familieliv mv.

[...]

Bryllup, begravelser mv. der det er ønskelig å invitere/åpne for flere personer, kan gjennomføres som arrangement med ansvarlig arrangør etter reglene i forskriften § 13".

Det foreslås at privat sammenkomst skal reguleres annerledes enn sammenkomster som ikke er private. Det fremgår ikke klart av Hdirs vurderinger hva som skal regnes som privat sammenkomst i denne sammenheng.

Et alternativ er at det sikter til sammenkomster/arrangementer som ikke har en profesjonell arrangør, i betydningen at vedkommende ikke har dette som betalt arbeid. Eksempler er at brudeparet arrangerer bryllup eller at man møtes til stor familiemiddag i barndomshjemmet.

Et annet alternativ er å la sammenkomstens formål være avgjørende, slik at det sikter til en lukket samling av venner, familie og bekjente. Kjennetegnet er blant annet at det ikke er adgang for alle og at det ikke må løses billett. Eksempler er i så fall bursdager, private fester, bryllup etc.

Hvordan vil direktoratet definere begrepet?

Helsedirektoratet og Folkehelseinstituttet: Vi mener at det ikke er hensiktsmessig eller smittevernlig begrunnet å skille mellom sammenkomster/arrangementer på hhv. privat og offentlig sted. Det er heller ikke hensiktsmessig å skille mellom private og profesjonelle arrangører. Som det framgår ovenfor, mener vi at begge disse typene sammenkomster/arrangementer, bør omfattes av kravene i § 13.

For øvrig viser vi til besvarelsen av spørsmålet over, med definisjon av privat sammenkomst slik vi forstår begrepet per i dag.

Dersom forslaget i oppdrag 147 legges til grunn, vil skillet mellom "arrangement" og "privat sammenkomst" ikke lenger være relevant. Reguleringen vil i så fall gjelde for alle samlinger av personer som overstiger for eksempel 20.

HOD: Kan man oppnå samme resultat uten vanskelige grensdragninger mellom ulike typer arrangementer ved å la forskriftsfestede krav gjelde alle arrangementer med for eksempel mer enn 20 personer, uavhengig av sted, type og hvem som er arrangør?

Helsedirektoratet og Folkehelseinstituttet: Det var dette vi mente å anbefale i vår besvarelse av oppdrag 147 av 25/8. Som presisert ovenfor under pkt. 1.2 var vår anbefaling av 25/8 å gjøre en videre utredning av om covid-19-forskriften § 13 kunne utvides til å omfatte arrangementer både på offentlig sted og privat. Kravene i § 13 kunne da gjelde alle typer arrangementer/fysiske sammenkomster med mer enn f.eks. 20 personer til stede, avgrenset oppad til 200 personer. Dette ville innebære at alle avtalte/arrangerte fysiske sammenkomster med mer enn 20 deltakende personer ville være forbudt dersom kravene i § 13 ikke ble fulgt.

En slik regulering vil imidlertid også medføre at arrangementer på offentlig sted med færre enn 20 personer, som i dag reguleres av § 13, ville falle utenfor § 13 og dermed være uregulert.

HOD: Direktoratet omtaler i sin leveranse av 25/8 en regulering hvor private sammenkomster med mer enn 20 personer tillates hvis kravene til gjennomføring i forskriften § 13 oppfylles.

Dette kan formuleres slik: Sammenkomster kan gjennomføres med opptil 200 personer, dersom vilkårene i forskriften § 13 om anledning til å holde avstand, oversikt over de som er tilstede, hygienetiltak og servering av alkohol overholdes.

Mener direktoratet at private sammenkomster med 20 eller færre personer ikke bør reguleres, selv om de avholdes på offentlig sted eller i leide eller lånte lokaler?

Helsedirektoratet og Folkehelseinstituttet: I tidligere leveranser har vi i utgangspunktet lagt til grunn at sammenkomster i private hjem med færre enn 20 personer bør forbli uregulert på nasjonalt nivå.

Det har imidlertid vist seg at en av de viktigste driverne av smitteutbrudd er nærkontakt ved sammenkomster i sosiale sammenhenger og private hjem. Det er derfor av betydning at det kan iverksettes tiltak også i denne sfæren. Flere kommuner har allerede forbudt private sammenkomster for et lavere antall personer enn 20, fordi det har vært nødvendig for å stanse smittespredning og slå ned pågående utbrudd. Dette har de gjort etter vurderinger av at vilkårene i smittevernloven § 1-5 har vært oppfylte, og det er viktig at denne muligheten benyttes når det er nødvendig.

I andre land har vi sett eksempler på at slike forbud har vært innført nasjonalt, for et lavere antall enn 20 personer.

Regulering kan skje på den måten departementet foreslår, men med en nedre grense for antall personer som gjør at reguleringen ikke griper for langt inn i den private sfæren, f.eks. slik at sammenkomster med under 20 (eventuelt under 10 eller et annet tall) personer i private hjem kan gjennomføres uten å komme inn under de forskriftspålagte kravene.

For å unngå for streng regulering inn i den private sfæren bør reguleringer under 20 personer være tidsavgrenset og lokalt tilpasset, i hvert fall så lenge de nasjonale smittetallene er lave.

HOD: Anbefaler direktoratet en slik regulering, fremfor et forbud mot private sammenkomster med mer enn 20 personer?

Helsedirektoratet og Folkehelseinstituttet: Ja, dette er i tråd med intensjonen i vårt svar på oppdrag 147, med forbehold om at utformingen av forskriftsbestemmelsen måtte vurderes nærmere, og med en nærmere vurderingen av nedre grense på antall.

HOD: Bør kommunene vurdere både lokale forbud mot større private sammenkomster og lokale krav til gjennomføringen av større private sammenkomster som i dag ikke reguleres av forskriften § 13?

Helsedirektoratet og Folkehelseinstituttet: Avhengig av hvilke forskriftsendringer som eventuelt gjøres nasjonalt, må kommunene vurdere dette som en viktig del av mulige tiltak.

2 Innspill til tidlig tekstutkast til rundskriv/veileder om utforming av lokale tiltak for å begrense smittespredning ved sammenkomster og arrangementer

Med utgangspunkt i departementets utkast til tekst foreslår Helsedirektoratet følgende justeringer i teksten med kommentarer i fotnoter, til videre bearbeidelse i departementet:

Covid-19-pandemien har vist at smittespredningen i stor grad skjer i private og sosiale sammenhenger. Dersom smittespredningen i en kommune gjør det nødvendig, kan det derfor med hjemmel i smittevernloven § 4-1 første ledd, jf. smittevernloven § 1-5, fastsettes kommunale forskrifter som forbyr innbyggerne å samle seg i grupper som overstiger et visst antall personer, eller som setter krav til gjennomføringen når mennesker samles.

En lokal regulering av sammenkomster og arrangementer kan innrettes på ulike måter avhengig av den lokale smittesituasjon og andre forhold. Eksempler på mulige reguleringer er:

- a. forbud mot private sammenkomster¹ med mer enn for eksempel 20 personer (evt. et lavere antall hvis nødvendig)
- b. krav om at alle innendørs sammenkomster med over et visst antall personer følger reglene i forskriften § 13, også sammenkomster i private hjem²

---

¹ Direktoratets anbefaling til regulering 25/8:

"Sett i lys av det ovenstående anbefaler Helsedirektoratet og Folkehelseinstituttet at forskrift om smitteverntiltak mv. ved koronautbruddet (covid-19-forskriften) endres til å inkludere en bestemmelse som fastsetter maksimalt antall personer som kan være til stede ved helt uregulerte private arrangementer."

² Bakgrunn for alternativet: Direktoratet skriver 25/8:

- c. forbud mot innendørs arrangementer med flere enn et gitt antall personer
- d. forbudet mot sammenkomster over en viss størrelse i private hjem
- e. konkrete krav til gjennomføringen, f.eks. krav om at det skal være sitteplasser til alle, at det ikke skal være flere til stede enn at det kan holdes en avstand på minimum én meter mellom personer som ikke bor sammen, krav om bruk av munnbind etc.
- f. ...

Hvor mange personer det vil være plass til i et privat hjem avhenger av areal, planløsning, møblering etc., og kan være vanskelig å ta stilling til. Hensynet til håndheving tilsier at det vedtas en generell regel der det stilles krav til muligheter for å holde avstand mm., evt. kombinert med et maksimalt antall. Helsedirektoratet anbefaler maksimalt 20 personer i private hjem, men antallet kan også settes lavere dersom den lokale situasjonen tilsier det.

En kommunal forskrift bør angi klart hvilken type sammenkomster/arrangementer de vedtatte restriksjonene mv. gjelder for, og definere hva som menes med de begrepene som benyttes. Det er for eksempel viktig at det framkommer hva som menes med begreper som privat sammenkomst, offentlig/privat arrangement osv.

Forskriften bør også angi klart hva som skal være forbudt, eksempelvis det å invitere, delta/være til stede, hvem som har ansvaret for overholdelse av ulike krav osv.

I forbindelse med utredningen av lokal forskrift bør kommunen også vurdere om det er behov for unntak fra bestemmelsen og om eventuelt kommunen har ressurser til å åpne for dispensasjoner og tillatelser på nærmere vilkår. Dersom forskriften skal gjelde for en kort periode vil det være mindre behov for å gi unntak og dispensasjoner. Kommunene anbefales å lage regler som ikke krever at det i en beredskapssituasjon brukes uforholdsmessig mye ressurser på å gi dispensasjoner eller tillatelser.

Tilsyn, kontroll og sanksjoner

Etter covid-19-forskriften § 18 fører kommunen tilsyn med virksomheters etterlevelse av forskriften. Kommunalt tilsyn er imidlertid ikke spesielt egnet til å følge opp et forbud mot private samlinger med flere enn 20 personer.

Det er mange eksempler på at naboer og andre melder fra til politiet om fester som enten forstyrrer natteroen eller som de er bekymret over andre grunner, f.eks. smittefare. Kontrollen med antallsbegrensning og evt. andre pålegg bør skje på samme måte, og et forbud vil gi politiet flere muligheter til å gripe inn ved brudd på forbudet.

Smittevernloven § 8-1 fastsetter at forsettlig eller uaktsom overtredelse av et kommunalt forbud med hjemmel i smittevernloven kan straffes med bot eller fengsel i inntil 2 år. Dersom overtredelsen har tap av menneskeliv eller betydelig skade på kropp eller helse som følge, er straffen bot eller fengsel inntil 4 år.

Det må tydelig fremgå av forskriften hvem og hva forbudet gjelder. I situasjoner der det er smittevernfaglig behov å sikre etterlevelse, vil det kunne ha en sterk preventiv effekt, og gi et tydelig signal, eksempelvis å kunne bøtelegge alle tilstedeværende på en fest som gjennomføres i strid med

---

"Som ovennevnte e-post viser er det andre forhold enn antall deltakere som også er viktige for smittevernet, og da særlig sosial distansering og det å ha oversikt over deltakere for senere smittesporing. Arrangementsbestemmelsen omtaler disse smittevernfaglige elementene, og vi anbefaler derfor at det vurderes om arrangementsforskriften eventuelt kan endres til også å inkludere tilstelninger i private boliger, for eksempel begrenset nedad til 20 deltakere. Dette kan være et bedre og mer målrettet tiltak enn å forskriftsfeste forbud mot private sammenkomster over 20 personer, men det vil ha samme effekt. En slik regulering vil gjøre at man unngår å forby for eksempel en konfirmasjon i egen bolig med 23 deltakere med gode smitteverntiltak, samtidig som man sikrer at de smittevernfaglige angivelsene i covid-19-forskriften § 13 skal overholdes. Det kan også gjøre regelverket enklere."

et krav eller forbud i forskriften. Det vil også kunne være mer rettferdig, ved at ikke hele ansvaret legges på verten/arrangøren/initiativtakeren. Utformingen av det enkelte forbud og krav i forskriften må i så fall ta høyde for dette.

Ved behov for regional regulering

Smitteutbrudd kan ofte seg utover enkeltkommuner, og det kan raskt oppstå situasjoner som av andre grunner skaper behov for en felles regional tilnærming eller regulering. Smittevernloven § 4-1 andre ledd gir da hjemmel for Helsedirektoratet til å fatte vedtak som nevnt i første ledd for hele eller deler av landet. Hvis det viser seg å være krevende for de berørte kommunene å få i stand en felles regional regulering og det er behov for å få på plass en regulering raskt, kan en eller flere kommuner melde fra til Helsedirektoratet om behov for et regionalt vedtak.